

5 Februari 1954

Bijlage 105 don 05/25

736

Aan de Directie van de Stichting
Le Ezra Hajeled
A m s t e r d a m

Archief Philip Staal

Mijne Heren ,

Onlangs richtte ik het verzoek tot U, de in de Rudelsheim-Stichting verzorgde Philip Staal, na beeindiging van zijn Lagere School-tijd in mijn gezin te mogen opnemen terwijl ik Marcel Staal, die door zijn tot nu toe beoogde beroepskeus (opleiding voor de landbouw) beter buiten woonachtig kan blijven , gaarne ieder weekend in mijn gezin wil ontvangen .

Tot zeer grote teleurstelling van mijn vrouw en mijzelf werd dit verzoek afgewezen en wel bij monde van Uw Sociale Werkster, Mevrouw de Lieme onder de motivering , dat de kinderen Staal niet " gescheiden " mochten worden . Deze uitspraak zou van Uw med. psych. adviseur Dr. Keilson afkomstig zijn .

Tot mijn spijt kan ik mij bij deze beslissing niet neerleggen, welke bovendien werd genomen :

1. Zonder dat mijn vrouw en ik een voorafgaand gesprek hebben gehad met Dr. Keilson , waarom wij bij het eerste onderhoud met Mej. de Lieme over deze zaak **UITDRUKKELIJK** hadden verzocht -
- 2e. zonder dat in voldoende mate door Uw staf of adviseur met de kinderen is gesproken of een ernstig onderzoek naar de wensen, die de kinderen in de geest van mijn verzoek koesteren, is ingesteld .

Ik verzoek U dan ook vriendelijk doch met de meeste nadruk deze zaak nogmaals te willen entameren en ons voorstel in ernstiger overweging te willen nemen, dan tot nu toe is gedaan .

Ik veroorloof mij hierbij een rapport in te sluiten van de Heer G. van der Heide, Psycholoog-Paedagoog, met wie ik deze zaak uitvoerig heb besproken en die ons gezin , zowel als de kinderen Staal kent . Uw nadere berichten tegemoetziende

Hoogachtend

S. van der Lijn

Ingekomen	8-2-54
Afdeling	6.5.
Aanw.	

S. VAN DER LIJN

AMSTERDAM Z., 5 Februari 1954
FRANS VAN MIERISSTRAAT 54BOV.
TELEFOON 91132

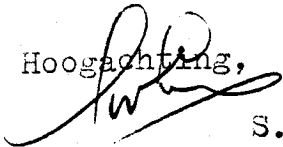
Aan het Bestuur van de Gefusioneerde Instellingen
p/a WelEd. Gestr. Heer Mr. Gerard Polak
A m s t e r d a m

WelEd. Heren ,

Betr. de in de S.A. Rudelsheim-Stichting
inwonende PHILIP en MARCEL STAAL

Onder referte aan een onderhoud dat mijn
echtgenote en ik onlangs mochten hebben met Uw Secreta-
ris, de WelEd. Gestr. Heer Mr. Gerard Polak, doe ik U
ingesloten toekomen copie van mijn schrijven d.d. heden
aan de Directie van de Stichting LE EZRA HAJELED, Al -
hier alsmede copie van een rapport van de Heer G. van
der Heide, Psycholoog-Paedagoog. Een en ander moge,
na de mondelinge toelichting, welke ik reeds aan de
Heer Mr. G. Polak mocht geven, voor zich zelf spreken .
Mocht U zulks nodig oordelen dan zullen op Uw oproep
mijn vrouw en ik gaarne voor Uw Bestuur verschijnen,
teheinde nog die mondelinge toelichting te geven die U
wenst . Uw berichten tegemoetziende verblijf ik met
de meeste

Hoogachtend,

S. van der Lijn

G. VAN DER HEIDE
PSYCHOLOOG
Leraar PAEDAGOGIEK M.O.-S.
Postgiro 581994

AMSTERDAM, 2 Februari 1954
ACHILLESSTRAAT 75
TELEFOON 29210

Aan de Directie van de Stichting Le-Ezra Hajeled
A m s t e r d a m

Mijne Heren,

Naar aanleiding van enkele besprekingen met de Heer en Mevrouw S. van der Lijn-Lelie, Frans van Mierisstraat 54, Amsterdam Z, die zich tot mij hebben gewend ter zake van een verzoek door hen gericht tot de S.A.Rudelsheim-Stichting, teneinde kinderen Marcel en Philip Staal, in deze inrichting verblijf houdende, tot zich te mogen nemen (op welk verzoek afwijkend werd beschikt) breng ik desgevraagd gaarne het volgende ter kennis;

Het is mij bekend dat de familie van der Lijn, voornoemd circa 5 jaar geleden in contact is gekomen met de kinderen in kwestie, die toen alreeds in de Rudelsheimstichting waren. De reden dat de familie van der Lijn zich het lot van Marcel en Philip ter harte is gaan nemen was, dat zij geen familie meer bezaten, die hen konden komen bezoeken of halen. Er bestond (op enkele sporadische uitzonderingen na) geen band naar buiten, die de kinderen konden onderhouden of ontwikkelen. Zij verkeerden daardoor in een ongunstige uitzonderingspositie in vergelijking tot de meeste andere aldaar wonende lotgenootjes omdat zij geen logeer-adres bezaten.

De Heer en Mevrouw van der Lijn, wilden (kindervrienden als zij zijn) gaarne een compensatoire functie op zich nemen en op aanraden van de toeziende voogd, de Heer Ph. Vos, accountant te Amsterdam, is het eerste contact gelegd dat tot heden voortduurt in een vorm, die gedurende de jaren hechter en in gevoelsmatig opzicht betekenisvoller is gaan worden voor beide partijen.

Het feit, dat bedoelde kinderen, die op dit moment resp. 14 en 12 jaar oud zijn, reeds vanaf het resp. 9e en 7e, levensjaar in een dergelijk affectief bindings-proces betrokken zijn, verdient ernstige overweging wanneer men tot een adequate beoordeling wil komen van het thans door de familie van der Lijn gedane verzoek om de kinderen bij zich te mogen nemen.

Ik moge thans enkele bijzonderheden laten volgen die een wat duidelijker licht werpen op dit proces van groeiende toenaadering en wederkerige verstandhouding, alsmede de aandacht vestigen op de bezonnen en verantwoorde wijze waarop het besluit van de familie van der Lijn is tot stand gekomen en gerijpt.

De Heer en Mevr. van der Lijn zijn de kinderen, sinds de eerste ontmoeting regelmatig blijven bezoeken, meestal één-

Directie Stichting Le-Ezra Hajeled - Amsterdam

maal per veertien dagen . Ook " verrasten " zij hen wel bij bijzondere gelegenheden . In de vacaties logeerden Marcel en Philip steeds ten huize van de Familie van der Lijn .

Te zeggen, dat zij daar een " tehuis " gevonden hebben doet, naar mijn smaak aan de werkelijkheid te kort . De kinderen zijn er eenvoudig " thuis " . In deze vaststelling tracht ik mij uitdrukkelijk te distancieren van de objectieve kwaliteiten, die bedoeld gezin zonder enige twijfel eveneens bezit , maar ik probeer slechts weer te geven hoe de kinderen zelf (subjectief) dit milieu ervaren en beleven , wanneer althans mijn eigen waarneming mij niet bedriegt . Niet is het zó, dat deze kinderen hier horen, omdat het milieu in practisch alle opzichten goed is , maar de kinderen leven er zélf zodanig en vinden zélf, dat zij hier " thuis "-horen .

Circa 1 jaar na het eerste contact en sindsdien voortdurend hebben zij er dan ook over gesproken en hebben zij er ook om gevraagd of zij niet zouden mogen blijven . Zij toonden en tonen op allerlei wijzen hun genegenheid voor hun " oom en tante " . Zij vergeten geen verjaardagen en feestdagen en sturen dan hartelijke wensen en meestal zelf gemaakte presentjes . Ten huize van de fam. van der Lijn treft men talrijke tastbare bewijzen aan van hun genegenheid , spontaan of bij bepaalde gelegenheden gestuurd . Er wordt de laatste tijd eveneens een geregeld schriftelijk contact onderhouden .

Mevrouw van der Lijn is een potentiële moederfiguur, die het gemis van kinderzegen in haar huwelijk ernstig heeft gevoeld. Zij bezit een weldadige menselijke warmte , waarbij welhaast elk kind zich behagelijk moet voelen . Door haar liefde voor kinderen is ze goed voor hen ; haar verstandelijke kwaliteiten behoeden haar ervoor ze te verwennen (met alle schade van dien) . Zij weet ook eisen te stellen aan kinderen wanneer deze hun welzijn dienen , maar zal ongetwijfeld ook rekening houden met hun eigen wensen , hun eigen grenzen en mogelijkheden . Daarbij is Mevr. van der Lijn zeker niet de opvoedster, die alles (al) meent te weten , maar zij is toegankelijk voor overleg en advies . Zij behoort tot de niet zo veelvuldig voorkomende mensen , die onmiskenbaar over een zeker paedagogisch talent beschikken en aan wie men gaarne kinderen toevertrouwt. Mevr. v.d.L. heeft al eigenlijk lang geleden de kinderen tot zich willen nemen . Bij haar berust de thans tot uitdrukking gebrachte wens niet op een langdurig innerlijk rijpingsproces .

Dit is wel het geval bij de Heer van der Lijn. Het moge een reden te meer zijn het onderhavige verzoek ernstig te nemen . Het in affectieve verbondenheid met de kinderen gegroeide proces heeft er uiteindelijk toe geleid , dat van de Heer v.d.L. uiteraard geruggesteund door zijn echtgenote , thans zélf het

2 Februari 1954

Directie Stichting Le Ezra Hajeled , Amsterdam

initiatief en de nodige stappen zijn uitgegaan.

De Heer van der Lijn is een serieus mens. Hij is in sommige opzichten ook een voorzichtig mens. Misschien is het beter te zeggen dat hij een bedachtzaam mens is. Dat hij in het algemeen en in deze zaak in het bijzonder, terwille van de kinderen en terwille van het uiterst harmonieuze huwelijk dat tussen de Heer en Mevr. v.d.Lijn bestaat, niet over één nacht ijs wilde gaan, werpt slechts licht op zijn sterk ontwikkeld verantwoordelijkheidsbesef en maakt zijn uiteindelijk verzoek des te waardevoller.

Het heeft hem overigens óók vóór die beslissing niet aan liefde voor de kinderen ontbroken. De Heer van der Lijn die, evenals zijn echtgenote, jeugdiger is in levensinstelling en opvatting dan menig jong echtpaar, is een uitgesproken kindervriend. Hij heeft echter terecht alle consequenties onder het oog willen zien, ook alle veranderingen in levenssituatie, die optreden, wanneer een verzoek om de kinderen bij zich te nemen wordt ingewilligd. Zijn gaardheid die geen onverantwoord geexperimenteer toelaat, noch met zijn huwelijk, noch met het welzijn van de kinderen, heeft tijd nodig gehad om tot een volledige verwerking te geraken van de geïnvolveerde problematiek.

Circa 7 maanden geleden heeft de Heer van der Lijn mij in een gesprek nog op enkele moeilijke punten gewezen. Hij stond toen als het ware nog een kleine afstand achter de drempel, waarop een volkomen innerlijk geaccepteerde en verantwoorde beslissing mogelijk is. Onder die omstandigheden heb ik destijds geadviseerd de zaak te laten rusten tot een tijdstip waarop deze bezwaren innerlijk volledig ingecalculeerd zouden zijn, of anders het verzoek achterwege te laten. Van de zijde van zijn echtgenote heeft de Heer van der Lijn sindsdien (en ook voordien) geen enkele vorm van overreding of pressie ondervonden. Het is uitsluitend "zijn" zaak geworden. Eerst nadat hij gedurende meerdere maanden geheel zeker was ten aanzien van zijn wensen, is daaruit uiteindelijk het gezamenlijk optreden van de Heer en Mevr. van der Lijn geresulteerd. Een verantwoord gedraglijn laat zich nauwelijks denken.

Wat de kinderen betreft, het is niet mogelijk achteraf te weten, hoe zij zich zouden hebben ontwikkeld indien zij de familie van der Lijn niet ontmoet hadden. Het zal niet te veel gezegd zijn, dat de ontwikkeling van een affectieve verhouding, die eigenlijk ver is uitgegroeid boven een "oom-en tante-relatie" als een positief teken gewaardeerd moet worden en dat deze verstandhouding een toe te juichen compensatie vormt voor het gemis dat deze kinderen hebben moeten lijden door een zo vroeg ontvallen van de ouders.

Doordat de kinderen met hen hebben leren omgaan en de familie van der Lijn, Marcel en Philip op hun beurt van tijd tot tijd in contact hebben gebracht met anderen, is gelegenheid geschapen tot ontwikkeling van een groter sociaal aanpassingsvermogen dan wanneer zij uitsluitend op de Rudelsheimstichting zouden zijn aangewezen geweest.

Zou men van "natuurlijke" plaatsvervangers van de ouders mogen spreken, dan is er alle aanleiding om op grond van de in dit schrijven geschetste ontwikkeling, de familie van

Directie van de Stichting Le Ezra Hajeled , Amsterdam

de familie van der Lijn als zodanig te zien en te waarderen . Zij vormen sinds jaren een vast element in de belevingswereld van deze kinderen . Zij zijn hierin uiteraard van een andere kwaliteit dan de toch altijd enigszins willekeurige en/of wisselende leiding van een tehuis ooit kan zijn . Men zal mij willen geloven , dat in deze constatering mij iedere behoefte tot denigratie van de huidige opvoedende leiding volslagen vreemd is; het gaat hier slechts om een zakelijke vaststelling . De familie van der Lijn vertegenwoordigt voor de kinderen Staal een bijkans natuurlijk opvoedingsgezag dat niet is ontleend aan toevalligheid of een van rechtswege overeen-kind-gesteld-zijn , maar dat in genegenheid en vertrouwen en mede op grond van de " duur" zaamheid der relatie , door de kinderen zelf aan de fam. van der Lijn is verleend (en door hen dus blijkbaar is " verdiend ") Hierdoor zijn de voorwaarden voor een verdere paedagogisch verantwoorde gezinsopvoeding , welke wij in onze samenleving gewend zijn te verkiezen boven een collectieve opvoeding, alleszins voorhanden . Ik moge dan ook in ernstige overweging geven zich, terwille van beide partijen , doch in de eerste plaats terwille van de kinderen, te beraden , welke opvoedingssituatie onder de gegeven omstandigheden de voorkeur verdient.

De huidige situatie, wat de kinderen betreft, is als volgt : Philip heeft de wens te kennen gegeven na het beeindigen van de L. School (a.s. zomer) een instelling voor Voortgezet of Middelbaar Onderwijs te willen bezoeken , Marcel (14 jaar) wil boer worden en zou graag een plaats vinden waar hij als zodanig kan worden opgeleid, hetgeen in Amsterdam dus niet mogelijk is .

Bij deze gang van zaken zouden de kinderen niet tezamen bij de Fam. van der Lijn kunnen worden opgenomen .

In enkele gesprekken met de kinderen , waarbij deze " scheiding " ter sprake is gekomen , zou het antwoord van Marcel letterlijk hebben geluid : " Dat is toch niet zo erg, we kunnen toch niet altijd bij elkaar blijven en bovendien kan ik toch ieder weekend bij U komen " .

Op grond hiervan is de inhoud van het verzoek van de Fam. van der Lijn in deze geest opgesteld : Philip permanent bij deze familie , Marcel blijft voorlopig in de Rudelsheim-Stichting en komt de weekends naar Amsterdam.

Naar de Fam. v.d.L. mij kortelings heeft medegedeeld, is op het door hun ingediende verzoek in zijn geheel afwijzend beschikt. Mejuffrouw de Lieme , Sociaal Werkster van Uw Stichting, heeft de familie in kwestie namens Dr. Keilson medegedeeld, dat de reden voor deze weigering is gelegen in de omstandigheid, dat men een scheiding van de kinderen ongewenst acht .

Afgezien van het feit , dat hetgeen hier als "scheiding" wordt voorgesteld, door de kinderen op een volkomen andere wijze wordt beleefd, daar zij zich onder de voorgestelde omstandigheden toch bij de familie van der Lijn in huis voelen (resp. opgenomen voelen - er zijn meer kinderen, ook in normale gezinnen , die door bepaalde omstandigheden alleen de weekends thuis kunnen zijn -) treedt deze noodzaak van een scheiding eerst dan op wanneer men het beroepskeuze-standpunt van de 14-jarige Marcel volkomen serieus

Directie Stichting Le Ezra Hajeled , A m s t e r d a m

neemt en men zich daarop eenvoudiging baseert .

Het is echter de vraag - een vraag die naar het mij voorkomt op dit moment niet is te beantwoorden - of zelfs deze vorm van scheiding zich wel persé behoeft voor te doen . Wanneer de schoolvorderingen en de leerlust van Philip daartoe aanleiding geven , is in zijn wens, om na het beëindigen van de Lagere School , Voortgezet Onderwijs te willen volgen, niets ongewoons te zien . Hierbij blijven alle latere beroepsmogelijkheden over .

Wat echter te denken van Marcel , die op zijn 14e. jaar te kennen geeft boer te willen worden ? In een gesprek met de familie van der Lijn is duidelijk geworden , dat deze wens op twee peilers steunt : 1. Hij houdt er van in de buitenlucht te zijn, 2e. Hij houdt van dieren . Zonder nu de ernst te willen betwijfelen, waarmede Marcel zijn keuze heeft bedoeld, is er hier toch reden zich af te vragen, of er voor een volwassene aanleiding bestaat een definitieve regeling te arrangeren voor Marcel op de basis van zijn twee vermelde motieven . Wanneer alle kinderen die graag buiten zijn en van dieren houden "boer " zouden worden , zouden wij een overbevolkte hoewel waar schijnlijk mislukte boerenstand krijgen .

Het is duidelijk, dat Marcel nog niet weet(en ook niet weten kan) wat het boerenbedrijf betekent. Het is ook ondoenlijk om van een veertienjarige te verwachten , dat hij zich zelf genoegzaam kent om te weten of hij geschikt zal zijn of bevrediging zal kunnen vinden in een bepaald beroep ; het is duidelijk dat Marcel , wanneer men aan zijn motieven denkt, geen weet heeft van de eisen die dit beroep stelt, de perspectieven die het hier en elders biedt , etc.

Wanneer hij door zijn verdere ingroei in de maatschappij toenemende kennis zal krijgen ,niet alleen van hetgeen het wil zeggen om boer te worden , maar wanneer hij andere beroepen leert kennen en eventueel leert waarderen, waarmede hij tot nu toe nooit in aanraking is geweest, dan is het niet uitgesloten, dat hij zijn " keuze " op veertienjarige leeftijd gedaan, ernstig zou betreuren en hij de destijds over hem gestelde en voor hem verantwoordelijke opvoeders zou gaan verwijten dat zij hem toen zo serieus hebben genomen als hij zich zelf heeft genomen .

Betekent dit, dat Marcel géén boer moet worden ? Geenszins. Het betekent slechts, dat het mij van groot belang voorkomt dat met de kinderen wordt gepraat door degenen die daartoe thans aangewezen zijn , in het bijzonder met Marcel wat zijn beroepskeuze betreft . Het komt mij eveneens van belang voor deze gesprekken richting te geven op grond van de gegevens en resultaten van een psychologisch onderzoek van Marcel en Philip , waardoor men zich een gefundeerder oordeel kan vormen over hun capaciteiten en grenzen dan thans mogelijk is . Tevens zou in deze gesprekken worden ingegaan op de relatie van de kinderen met de familie van der Lijn en de betekenis daarvan voor de kinderen zou nader kunnen worden geëxploreerd. Het zou dan wel eens kunnen blijken , dat ook Marcel bij nadere overdenking liever nog voor voortgezet onderwijs " kiest " , waardoor beiden ongescheiden hun intrek bij de familie van der

2 Februari 1954

- 6 -

Directie van de Stichting Le Ezra Hajeled , Amsterdam

Lijn zouden kunnen nemen .

Op alle vorenstaande gronden moge het duidelijk zijn dat afwijzing van het bedoelde verzoek op het uitsluitende argument dat de kinderen niet gescheiden mogen worden afbreuk doet aan de historisch gegroeide en actuele gevoelsbetrekkingen die tussen de fam. van der Lijn en de kinderen bestaan .

Ik verkeer in de omstandigheid, mijn oordeelmover de familie van der Lijn niet te hoeven baseren op enkele besprekingen en incidentele ~~op~~ observaties ; de familie van der Lijn is mij meer dan dertig jaar bekend en ik heb hen leren waarderen als mensen, die ik met minder terughoudendheid dan gewoonlijk in dit soort aangelegenheden dient te worden betracht, kan zien in een opvoedkundige taak . Zij zullen zich er met liefde , verstand en verantwoordelijkheid van kwijten en bovendien met de wijsheid die het voordeel is van hun jaren .

Ik moge daarom ten slotte de deskundige staf van Uw Stichting in overweging geven het speciale karakter en de historiciteit van de relatie tussen de familie van der Lijn en de kinderen Staal wel in haar uiteindelijk oordeel te willen betrekken .

Hoogachtend,

Vandermey

byl. 104 dors 25/25

Rapport betr.: Marcel en Philip Staal, geb. resp. 29.9.'39 en
11.6.'41

Op 1 December 1953 richtten de heer en mevrouw v.d. Lijn een verzoek tot Le-Sarath, FLIP STAAL verblijvende in de Hudele-heimstichting bij zich in huis te nemen.

De motiveringen die tot dit verzoek hebben geleid zijn:

- 1° de fam. v.d. Lijn fungeert reeds vijf jaar als vacan-
tie adres voor de beide jongens Staal;
- 2° de heer en mevr. v.d. Lijn zijn zich sterk aan de
jongens gaan hechten, terwijl ook het omgekeerde het
geval zou zijn;
- 3° Flip zou Juli 1954 de lagere schoolperiode beëindigen
en naar de Joodse H.B.S. in Amsterdam gaan.

In enige gesprekken met de heer en mevrouw v.d. Lijn werd door ons getracht serieus op dit verzoek in te gaan. Dit bleek volkomen onmogelijk, daar mevr. v.d. Lijn zich buiten-
gewoon agressief gedroeg. Zij had het besluit genomen en was
niet bereid de problemen, die deze stap met zich mee zouden
brengen te overdenken en te bespreken. Zij zei zelf, dat men
haar van alle kanten had gewaarschuwd bij Le-Sarath zeer door-
tastend op te treden want wij zouden aan haar verzoek wel niet
willen medewerken. Mevr. v.d. Lijn vertelde hierbij al een der-
gelijke ervaring te hebben opgedaan.

Kort na de bevrijding gaf zij haar gezin als aspirant-pleeggezin
op bij O.B.K., maar werd als ongeschikt afgewezen.

De heer en mevr. v.d. Lijn vertelden dat zij vroeger in Buenos
hadden gewoond en dat dr. Keilson hen goed kent; wij mochten
dr. Keilson gerust inlichtingen vragen.

In een gesprek met dr. Keilson vernamen wij, dat de heer en mevr.
v.d. Lijn wel geschikt zijn als vacantiégezin, doch niet tegen
de taak, een pleegkind op te voeden, opgewassen zijn.

Mevr. v.d. Lijn is een dominerende figuur, die geen inmerging
duld; voorts zal zij niet in staat zijn met een maatschappe-
lijke werkatr samen te werken als Flip er eenmaal geplaatst
zou zijn.

Dr. Keilson acht scheiding van de beide jongens op deze leeftijd
ongunstig.

Verder is dr. Keilson van mening, dat mevr. v.d. Lijn Flip niet
de mogelijkheden zal kunnen geven zijn eigen persoonlijkheid te
ontplooiën; onbewust wenst zij Flip als baby te behandelen en
hem klein te houden. Dit spruit misschien voort uit haar gemis
aan eigen kinderen. X

In onze gesprekken liet Flip duidelijk merken, dat hij het pret-
tig zou vinden naar de fam. v.d. Lijn te gaan.

Kadat wij tot het inzicht waren gekomen, dat de fam. v.d. Lijn
als pleeggezin niet geschikt was en wij met hen bespraken dat
er van een overplaatsing wel niets zou komen, legde hij zich
opvallend gemakkelijk bij deze mededeling neer.

Uit het laatste schoolrapport blijkt bovendien, dat Flip zeker
niet naar de Joodse H.B.S. zal kunnen gaan. Hij is ternauwer-
nood in staat Wulo-onderwijs te volgen.

vervolg I rapport kinderen Staal.

Uit onze gesprekken met Maroel bleek duidelijk dat de jongen zich groot wil houden, maar er zeker onder lijdt bij het idee dat zijn broertje uit de Rudelsheimstichting weg zou gaan. "Ik vind het wel fijn voor hem", zei hij. Op onze vraag hoe hij het voor zichzelf dan wel vond, zei hij "niet zo prettig, maar we zullen wel niet ons hele leven bij elkaar kunnen blijven".

Indien wij echter op het verzoek van de fam. v.d. Lijn zouden ingaan Maroel in de Rudelsheimstichting te laten en hem elk weekend naar de fam. v.d. Lijn te laten gaan, komt het ons voor dat Maroel noch in de Rudelsheimstichting noch bij de fam. v.d. Lijn een thuis zal hebben.

Wij zijn het met de fam. v.d. Lijn eens, dat voor deze beide kinderen gezinsverpleging de voorkeur verdient. Indien wij echter de keuze hebben tussen de fam. v.d. Lijn en de Rudelsheimstichting, dan is volgens onze mening de Rudelsheimstichting verreweg te verkiezen boven het gezin v.d. Lijn, daar men ondanks de goede bedoelingen zeker niet in staat zal zijn Piip tot een goed aangepaste volwassene op te voeden.

12.2.'54
WJL/RDC.

"LE-ZEEMAN VER-GELED"
Joh. Vermeerstr. 24, Amsterdam-Z.

M. de Lijn

Gemeenschappelijk Bestuur

BERGSTICHTING
JODS JONGENSHUIS
LE EZRATH HAJELED
S.A. RUDELSHEIMSTICHTING

298/B1/Fusie

SECRETARIAAT:

AMSTERDAM-Z.,
JOH. VERMEERSTRAAT 24
TEL. 98840

11 Maart 1954

De Weledelgestreng Heer
Mr. G. Polak,
Wouwermanstraat 6,
Amsterdam-Z.

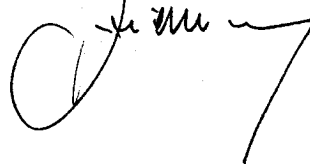
Betr. kinderen Staal.

Zeer geachte Mr. Polak,

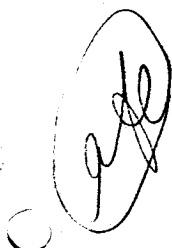
In opdracht van dr. Hertzberger zenden wij U bijgaand het schrijven van de Heer S. van der Lijn met bijlagen terug met verwijzing naar punt 4 van de notulen van de D.B.-vergadering d.d. 2 Maart j.l.

Met beleefde groeten,

hoogachtend,
De Gefusioneerde Instellingen
Het Bureau:

Bijlagen.

Bylage 105 don. 85/25

MR GERARD POLAK
ADVOCAAT EN PROCUREUR
POSTGIRO 291780
BANK: AMSTERD. BANK (SARPHATISTR.)

AMSTERDAM-C., 22 Maart 1954.
KEIZERSGRACHT 702 - TELEFOON 34381

1789

MR M. G. ROOD
ADVOCAAT EN PROCUREUR
POSTGIRO 63642
BANK: AMSTERD. BANK (HOOFDKANT.)

Bureau Gefusionneerde Instellingen,
Joh. Vermeerstraat 24,
Amsterdam.

BETR.: fusie
DOSS. No.: NP/GP
UW REF.: 298/Bl/Fusie

Mijne Heren,

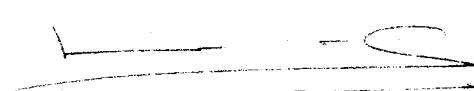
Hierbij heb ik de eer in Uw handen te stellen: Uw schrijven dd. 11 Maart jl. met de daarbij behorende bijlagen inzake de kinderen Staal,

met verzoek dit in het dossier af te leggen.

Bijlage kan worden behouden.
~~kan worden behouden.~~

Ingekomen	23.3.54
Afdeling	Mr. Hfd.
Antwoord:	

Hoogachtend,
voor Mr. G. Polak,

Mr. M. G. Rood.

Bijlage 106 dom. 05/25

17 Mei 1954.

SK/163/HS/-

De Heer en Mevr. Van der Lijn,
Frans van Mierisstraat 54
A m s t e r d a m - Z.

Geachte Heer en Mevrouw v.d.Lijn,

Zoals afgesproken zouden wij U nog ons definitieve oordeel doen toekomen na het inmiddels door Dr. Keilson verrichte onderzoek.

Wij moeten U mededelen, dat dit onderzoek geen aanleiding heeft gegeven onze eerste beslissing te wijzigen.

Indien U hierover nog met Dr. Keilson wenst te spreken, is deze bereid U te ontvangen.

Hoogachtend,
Namens de Stichting
"Le-Ezrath Ha-Jeled"

Bylage 110 don. 85/25

IL/GB Stafbespreking Rudelsheimstichting: FLIP STAAL. 4.10.'54.

Aanwezig waren: Dr. Keilson, dhr. Schick, mej. de Lime.

Dhr. Schick vertelde, dat Flip een zenuwtrek heeft, die veel erger is als hij van een logeerpertij bij de fam. v.d. Lijn terug komt. Dhr. Schick deelde op dr. Keilson's vraag mee, dat hij het echtpaar v.d. Lijn, vooral mevr. v.d. Lijn, geen geschikte opvoeders voor Flip kan vinden. ult.

Stafbespreking Rudelsheimstichting: Flip STAAL. 13.12.'54.

Aanwezig waren: Dr. Keilson, dhr. Schick, mej. Oudkerk, mej. de Lime.

Dhr. Schick deelde mee, dat Flip als het ware slaapt op het ogenblik. Hij zit voortdurend te dromen en heeft alleen belangstelling voor zwemmen en de vissen in zijn aquarium. De laatste tijd houdt hij alleen tropische vissen, die in warm water moeten zwemmen. Dr. Keilson merkte in dit verband op, dat Flip een onbewust verlangen heeft naar de tijd, dat hij nog niet geboren was. Dr. Keilson vraagt zich af, of bij Flip de testes al zijn ingedaald; ook zou hij willen weten, of Flip al in de puberteit is. Dr. Keilson zal zich telefonisch met dr. Kasteleijn in verbinding stellen met het verzoek Flip te onderzoeken. ult.

chrift.

Departement van Sociale Zaken en Volksgezondheid
Afdeling Beroepskeuzevoorlichting van het
Gewestelijk Arbeids Bureau, HILVERSUM.

en adres: Philip Staal, Rudelsheimstichting, Hilversum
ortedatum: 13-6-1941

Advies

Philip heeft een gesloten karakter. Hij geeft zich niet gemakkelijk en neemt spoedig een enigszins autoritaire en strijdvaardige houding aan. Zijn wijze van reageren is over het algemeen vrij traag en spontaneiteit ontbreekt daarbij uiteraard ook. Pas wanneer hij aadwerkelijk aan het werk wordt gezet toont hij meer animo en laat hij zich wat meer gaan. Hij werkt dan niet vlug, maar rustig en accuraat met veel aandacht en opmerkzaamheid.

Verstandelijk is zijn aanleg middelmatig. Het rekenkundig inzicht is ruim voldoende en de rekenvaardigheid is voldoende. Zijn taalgevoel is goed, maar grammaticaal maakt hij vrij wat fouten.

Zijn algemene ontwikkeling is maar matig en bovendien neemt hij niet zo gemakkelijk de leerstof op. wel kan hij in voldoende mate zelfstandig iets uitdenken en hij is dan ook wel vindingrijk. Een .L.O.-opleiding zal voor hem waarschijnlijk te zwaar zijn, temeer daar hem de zin in het leren ontbreekt.

Het komt hem waarschijnlijk meer ten goede wanneer hij zijn belangstelling voor praktisch technisch werk kan realiseren.

Hij beschikt over voldoende constructief en praktisch technisch inzicht, handvaardigheid en technische feeling om een opleiding aan de lagere technische school het proberen waard te doen zijn. Adviseerd wordt hem de opleiding tot electricien te laten volgen.

De Beroepskeuzeadviseur

7-3-55

w.g. onleesbaar